

misse Indtryk, og den Lærer, som ved Undervisning i Gymnastik viser sig i et latterligt Lys, vil overordentlig let tabe meget af den Agtelse i Børnets Dine, der er nødvendig for ham i andre Sag. Ligesaa gjerne jeg skal være med at gjøre Mit til, at en god og dygtig Gymnastikundervisning kan blive almindelig og blive saa vidt udbredt, som Omstændighederne paa nogen Maade tillade det, ligesaa bestemt maa jeg være enig med den ærede Forslagsstiller i at træffe saa lempelige Bestemmelser, som denne Lov i Virkeligheden indeholder, for at forhindre al Undervisning i Gymnastik, som maa ansees skadelig i alle mulige Henseender. De ærede Rigsbøgs mænd for Veile Amts 3die Valgkreds (Hammerich) og for Odense Amts 3die Valgkreds (Fallefen), der talte ganske i Overensstemmelse med hinanden, vilde gavne Sagen i høi Grad, hvis de vare istand til at komme med et hensigtsmæssigt Forslag til at forbedre den nuværende Tilstand, men saalænge der ikke fremkommer saadanne Forslag, anseer jeg det for en ganske overordentlig Binding for vort Almueffolevæsen i det Hele, om Gymnastikundervisningen kan ophøre paa de Steder, hvor den ikke kan drives med nogensomhelst sand Nytte for Befolkningen, og jeg skal derfor stemme for Loven og bede de Herrer, der ville stemme for den, at holde det klart, at det, man stemmer for, er ikke at underkende Gymnastikundervisningens Betydning i og for sig, men kun at faae den foreløbig stillet i Bero paa saadanne Steder, hvor den nu virker aldeles uden Nytte.

**Kjær:** Da ogsaa jeg er saa lykkelig at have en Smule Erfaring angaaende denne Sag, som her foreligger, troer jeg at skulde det høitæredede Thing ogsaa at fremsætte min Mening om den. Jeg troer saameget mere at burde gjøre det, som det er mig bekjendt, at Folk overalt omkring paa Landet imødesee denne Lov med megen Rængsel. De Udtalelser, jeg allerede har hørt, der have draget saa stærkt tilfælts mod Forslaget, troer jeg tildeels ere

byggede paa theoretiske Luftcasteller, seete med kjøbenhavnske Dine, som aldeles ikke passe paa Landet. Hvad der forbausede mig allermeest af de Udtalelser, jeg hørte af det præstelige Medlem fra Veile (Hammerich), det var, at han kaldte os Landboere kluntede; thi det er mig bekjendt, at det ærede Medlem har som Præst vandret Side om Side med de Militaire; det ærede Medlem her lige overfor (Fallefen) er selv Militair, og det undrer mig derfor, at disse to ærede Medlemmer ikke have gjort den Erfaring, som mange Andre tilligemed mig have gjort, at de Militaire, der kom her fra Kjøbenhavn, bleve liggende i Weigrøfterne rundt omkring, naar de skulde passere frem, medens de Militaire, der hørte til Landbefolkningen, som man kalder kluntede, kunde marschere med 3 til 3½ Risunds Oppakning saa langt, det behøvedes; derpaa kan jeg skaffe hundrede og atter hundrede Beviser. Jeg troer altsaa ikke, at denne Gymnastikindsigt og Dygtighed, som Kjøbstæderne rose sig af, i det praktiske Liv viser sig at være af nogen Betydning, naar det gjælder om at vise sine Kræfter. Sa, jeg tør endog gaae saavidt at bede de gymnastikdygtige Medlemmer at komme ud paa Landet og prøve et Haandtag med os Landboere; da skulle vi nok lære de Herrer, at vi have faaet saamegen Lægens- og Muskeludvikling, at vi vide, hvor Kræfterne sidde, og hvortil vi skulle bruge dem. Spørgt maa jeg tilstaae, at det har glædet mig, at det ærede Medlem her lige overfor (Fallefen) fremsatte Noget som sin Erfaring, der ogsaa er min, nemlig at Bønderkonerne og hvem Andre det var, det ærede Medlem nævne, vare mødte ved Gymnastikundervisningen paa Landet og havde beleet den hele Historie.

#### R e t t e l s e .

Nr. 61. Sp. 931, Lin. 10 f. n.: „og Colonialvarer“  
 læs: „ikke Colonialvarer“